

DEKLARACJA ŚWIATOWEGO STOWARZYSZENIA LEKARZY (WMA) Z OSŁO W SPRAWIE TERAPEUTYCZNEJ ABORCJI

Przyjęta przez 24. Światowe Zgromadzenie WMA, Oslo, Norwegia, sierpień 1970 r. i zmieniona przez: 35. Światowe Zgromadzenie WMA, Wenecja, Włochy, październik 1983 r. oraz 57. Ogólne Zgromadzenie WMA, Pilanesberg, Republika Południowej Afryki, październik 2006 r.

1. WMA wymaga, by lekarz zachował szacunek dla życia ludzkiego.
2. W okolicznościach prowadzących do konfliktu pomiędzy interesami matki a interesami jej nienarodzonego dziecka pojawia się dylemat i rodzi się pytanie o dopuszczalność celowego przerwania ciąży.
3. Różnorodność odpowiedzi na te sytuacje jest częściowo spowodowana zróżnicowanym podejściem do życia nienarodzonego dziecka. Jest to sprawa indywidualnych przekonań i sumienia, które muszą być szanowane.
4. Nie jest rolą lekarzy¹ ustalanie zasad ani podejścia do tych zagadnień w jakimkolwiek kraju lub społeczności, ale jest naszym obowiązkiem podejmowanie zarówno działań zapewniających ochronę naszym pacjentkom i pacjentom jak i działań gwarantujących poszanowanie praw lekarza w społeczeństwie.
5. Toteż, jeśli prawo zezwala na dokonanie terapeutycznej aborcji, powinien ją wykonać wykwalifikowany lekarz w placówce spełniającej wymagania określone przez właściwe organy.
6. Jeśli przekonania lekarza nie zezwalają mu na doradzanie lub przeprowadzenie aborcji, ma prawo uchylić się od tych obowiązków, jeśli zapewni ciągłość sprawowania opieki medycznej przez innego wykwalifikowanego kolegę/koleżankę.

© do polskiego tłumaczenia: Marek Czarkowski, Romuald Krajewski – Ośrodek Bioetyki Naczelnej Rady Lekarskiej, Warszawa.

¹ W oryginale użyto zwrotu „medical profession” zapewne, aby podkreślić, że nasz zawód nie uprawnia nas lekarzy do ustalania zasad czy podejścia do zagadnień zróżnicowania światopoglądowego ludzi, ale mamy obowiązek wypowiedzania się w sprawie osób, którymi się opiekujemy oraz w sprawach poszanowania praw lekarzy (przypis tłum.).